

MỪNG VƯỢT QUA

Chúng ta vui mừng gặp lại nhau trong Chúa Nhật thứ tư Mùa Chay, một thời gian đặc biệt để suy ngẫm và hoán cải. Các bài đọc hôm nay, trích từ sách Giô-suê, thư thứ hai của Thánh Phao-lô gửi tín hữu Cô-rin-tô, và Tin Mừng theo Thánh Luca, cùng nhau dệt nên một sợi chỉ mạnh mẽ: chủ đề về sự **vượt qua**, **Lễ Vượt Qua**, sự biến đổi và niềm vui nảy sinh từ đó. Một chủ đề cộng hưởng một cách đặc biệt trong năm thánh này, nơi chúng ta được kêu gọi trở thành những “Người Hành Hương của Hy Vọng”.

1. Lễ Vượt Qua, một ký ức sống động và một lời hứa về tương lai

Trong bài đọc thứ nhất, chúng ta chứng kiến một khoảnh khắc quan trọng: dân Israel, cuối cùng, cử hành **Lễ Vượt Qua trên đất hứa** (Giô-suê 5, 9a.10-12). Sau nhiều thập kỷ lang thang và thử thách, dân tộc được chọn cuối cùng đã tìm thấy chính mình ở nơi mà Thiên Chúa đã định sẵn cho họ. Chúng ta có thể tưởng tượng niềm vui, lòng biết ơn vô bờ bến của họ. Lễ Vượt Qua mà họ cử hành không chỉ là một nghi thức tưởng niệm. Đó là sự khẳng định sống động rằng lời hứa của Thiên Chúa đã thành hiện thực. Họ nhớ những năm tháng nô lệ ở Ai Cập, bốn mươi năm trong sa mạc, nhưng ký ức đau buồn đó được biến đổi bởi thực tế của hiện tại. Họ ăn hoa trái của đất hứa, một vùng đất tràn đầy sữa và mật ong. Họ trải nghiệm **niềm vui của sự vượt qua**, của con đường đã đi qua, của lòng trung thành của Thiên Chúa.

Niềm vui này của dân Israel phải chất vấn chúng ta. Nó nhắc nhở chúng ta rằng cuộc sống của chính chúng ta là một con đường, **một Lễ Vượt Qua vĩnh viễn**. Chúng ta cũng có những “sa mạc” của mình để vượt qua, những khoảnh khắc thử thách và nghi ngờ. Nhưng giống như dân Israel, chúng ta được kêu gọi giữ cho ký ức về sự giải thoát mà Thiên Chúa ban cho chúng ta trong Chúa Giêsu Kitô luôn sống động. Và trên hết, chúng ta phải sống trong hy vọng, sức mạnh thúc đẩy chúng ta hướng tới tương lai, hướng tới đất hứa mà Thiên Chúa đang chuẩn bị cho chúng ta. Với tư cách là những người hành hương của hy vọng, chúng ta không bao giờ được quên rằng con đường, dù khó khăn đến đâu, cũng dẫn đến niềm vui vĩnh cửu.

2. Sự Hoán Cải, một Tạo Vật Mới trong Chúa Kitô

Bài đọc thứ hai, trích từ thư của thánh Phao-lô gửi tín hữu Cô-rin-tô (2 Cô-rin-tô 5, 17-21), đào sâu thêm khái niệm về sự vượt qua này. Thánh Phao-lô nói với chúng ta rằng “Nếu ai ở trong Đức Kitô, người ấy là một tạo vật mới. Cái cũ đã qua, và cái mới đã đến.” Sự hoán cải không chỉ là một sự thay đổi hành vi đơn thuần. Đó là một sự biến đổi sâu sắc, một sự tái sinh. Đó là một sự **vượt qua từ trạng thái cũ, được đánh dấu bởi tội lỗi và sự xa cách khỏi Thiên Chúa, đến một trạng thái mới, nơi chúng ta được hòa giải với Người nhờ Chúa Kitô**.

Thánh Phao-lô nhấn mạnh vai trò của Chúa Kitô như là người kiến tạo sự hòa giải này. Ngài là cầu nối giữa Thiên Chúa và những người tội lỗi. Ngài đã gánh lấy tội lỗi của chúng ta để chúng ta trở nên công chính của Thiên Chúa trong Ngài. **Chúa Kitô là Lễ**

Vượt Qua của chúng ta! Nhờ sự chết và sự phục sinh của Ngài, Ngài đã giải thoát chúng ta khỏi ách nô lệ của tội lỗi và mở ra cho chúng ta cánh cửa sự sống vĩnh cửu. Chúng ta hãy mở lòng mình ra cho sự hoán cải! Hãy để mình được biến đổi bởi ân sủng của Chúa Kitô. Hãy để con người cũ chết trong chúng ta để con người mới có thể được sinh ra. Chính bằng cách chấp nhận sự biến đổi này mà chúng ta sẽ trở thành những “Người Hành Hương của Hy Vọng” thực sự, những chứng nhân của niềm vui và sự bình an mà Chúa Kitô ban cho chúng ta.

3. Niềm Vui Của Sự Trở Về: Dụ Ngôn Người Con Hoang Đàng

Cuối cùng, Tin Mừng theo Thánh Luca (Lc 15, 1-3.11-32) mang đến cho chúng ta một minh họa tuyệt vời về sự vượt qua, sự biến đổi và niềm vui này: dụ ngôn người con hoang đàng. Chúng ta đều quen thuộc với câu chuyện này: người con trai út phung phí gia tài mà cha đã chia cho mình, chìm trong cảnh nghèo đói, nhưng cuối cùng, nhận ra lỗi lầm của mình và quyết định trở về với cha mình.

Sự trở về của người con hoang đàng là một sự **vượt qua thực sự từ cái chết đến sự sống, từ mất mát đến tìm lại**. Người cha, tràn đầy lòng trắc ẩn, chào đón anh ta bằng vòng tay rộng mở, không trách móc, không điều kiện. Ông tổ chức một bữa tiệc lớn để ăn mừng sự trở về này. “Con ta đây đã chết, nay sống lại, đã mất, nay lại tìm thấy.” Đó là **niềm vui của sự vượt qua** được cử hành trong tất cả sự trọn vẹn của nó.

Dụ ngôn này là một hình ảnh về tình yêu vô hạn của Thiên Chúa dành cho mỗi người chúng ta. Bất kể những sai lầm, những yếu đuối, những xa cách của chúng ta, Thiên Chúa luôn sẵn sàng chào đón chúng ta, tha thứ cho chúng ta, ban cho chúng ta một cơ hội mới. Người là Người Cha nhân từ, Đấng vui mừng vì sự trở về của chúng ta và mời chúng ta chia sẻ niềm vui của Người.

Trong năm thánh này, nơi chúng ta được kêu gọi trở thành những “Người Hành Hương của Hy Vọng”, dụ ngôn người con hoang đàng nhắc nhở chúng ta rằng hy vọng không phải là một từ ngữ vô nghĩa. Nó là một thực tế cụ thể, một lời mời gọi hoán cải, một lời kêu gọi đến niềm vui.

Trong Chúa Nhật Mùa Chay này, hãy để trái tim chúng ta rung động bởi Lời Chúa. Hãy nhớ đến Lễ Vượt Qua của dân Israel, sự hoán cải mà Chúa Kitô ban cho chúng ta, niềm vui của sự trở về của người con hoang đàng. Ước mong ba hình ảnh này truyền cảm hứng cho chúng ta để **sống sự vượt qua của riêng mình, Lễ Vượt Qua của riêng mình**, với đức tin, hy vọng và tình yêu. Ước mong chúng ta trở thành những “Người Hành Hương của Hy Vọng” thực sự, những chứng nhân của niềm vui Tin Mừng, những người kiến tạo hòa bình và hòa giải trên thế giới.